

[Energiministeren]

vesteringer, f.eks. også kraftvarmeinvesteringerne, der står her fuldstændig parallelt med naturgassen i modsætning til det indtryk, der ved forskellige lejligheder også søges skabt af fru Annelise Gotfredsen.

Jeg vil gerne understrege, at varmeforsyningsplanlægningen og hermed også naturgasplanlægningen ikke er noget statisk, der én gang for alle kan afklares. Der sker hele tiden større eller mindre ændringer i forudsætningerne; nogle som følge af udviklingen i udlandet, mens andre – f.eks. besparelserne – bl.a. påvirkes af beslutninger herinde, eksempelvis på afgiftsområdet. Derfor er det ikke så mærkeligt, at der nu er visse forudsætninger, som må justeres, når vi fortsat skal gøre tingene op på et til enhver tid realistisk grundlag.

Selve planlægningen, som lovens system indebærer, er også en fremadskridende proces.

Inden for det sidste halve års tid har den kommunale planlægning på varmeområdet nået en sådan detaljeringsgrad, at vi har kunnet starte en ajourføring af det samlede naturgasprojekt mellem energiministeriet, de regionale forsyningsselskaber og D.O.N.G., sådan at denne ajourføring nu kan baseres på de forskellige planer, sådan som de nu er detaljeret. Også afgrænsningen mellem naturgasområderne og kraftvarmeområderne vurderes i denne sammenhæng.

Da forbruget er gået ned inden for opvarmningsområdet, vil der være mulighed for, at et større område kan naturgasforsynes end oprindeligt antaget. Den samme problemstilling tegner sig, som jeg nævnte før, også for fjernvarmeudbygningen rundt omkring.

Som et af de elementer, der undersøges i denne ajourføring, er også muligheden for at naturgasforsyne visse dele af det midt- og nordjyske område. En af grundene til at gå ind i sådanne overvejelser er også, at transmissionsledningen op til det store gaslager ved Lille Torup ved Limfjorden alligevel skal anlægges i henhold til det projekt, der er vedtaget, og der er også i de lokale områder i Midt- og Nordjylland stor interesse for at få ført gassen op.

Når ajourføringen er mere afklaret, vil jeg vende tilbage til folketingets energipolitiske udvalg og i øvrigt i drøftelser med partierne finde frem til, hvilken form for beslutning og hvilken fremgangsmåde der vil være rigtigst

med hensyn til, hvilke beslutninger der skal træffes i denne sag.

Foreløbig – det vil jeg gerne sige her – tyder alt på, at der vil være størst fordel ved at ophæve den geografiske begrænsning vedrørende afsætningen af de 2½ mia m<sup>3</sup> gas om året, som projektet omfatter i det, man kalder første fase. Kun ved at bruge gassen her i landet høster vi selv de forsyningsmæssige fordele, som gasprojektet skaber baggrund for, og hvis vi sørger for, at gassen kan sælges i de rigtige proportioner til de rigtige aftagere, således at vi alt i alt fortrænger så meget af de dyreste typer olie som muligt, har vi også brugt gassen her i landet så godt, som den nu engang kan bruges, og så vil andre lande ikke kunne betale os mere for den end det, vi har opnået realøkonomisk ved selv at bruge den. Under disse forudsætninger ville andre altså kun med tab kunne købe gassen fra Danmark, fordi vi selv har brugt den så godt, som det nu kan gøres.

Den kraftige omlægning for at reducere vores olieafhængighed, som foregår i disse år, sker jo ikke i tavshed, og i betragtning af størrelsen af forandringerne og de interesser, der er involveret i en sådan stor strukturforandring, kan det heller ikke forbavse, at der er en debat om det.

Enkelte repræsentanter for elværkerne, fjernvarmen og oliebranchen har givet udtryk for synspunkter, der har været præget af snævre brancheinteresser. Brancheprægede synspunkter er uundværlige i debatten, ikke mindst når der er tekniske kommentarer, som man kan bidrage med, men de er også fra tid til anden præget af en mangel på forståelse for sammenhængen og for helheden. Opfyldes ikke også dette krav i debatten, bør indflydelsen blive derefter, og det er regeringens ansvar.

Min erfaring i den diskussion, der har kørt, er, at en mistænkeliggørende ensidig polemik ikke fører til noget positivt.

Jeg skal så kun huske at sige, at med denne sidste bemærkning har jeg også indiceret min stillingtagen til de konservatives forslag.

**Jytte Hilden (S):**

Jeg har meget svært ved at forstå, at en række konservative medlemmer af tinget har følt sig foranlediget til at fremsætte det forslag, vi behandler i dag, om at lade foretag